Republika Hrvatska
Županijski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska 33

Poslovni broj: Gž-475/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Vukovaru, po sucu toga suda Vesni Vrkić Perak, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja M. P. iz T., OIB:…, zastupanog po punomoćniku M. M., odvjetniku iz Z., protiv tužene M. S. iz Z., OIB:…, zastupane po punomoćniku I. M., odvjetniku iz Z., radi naknade štete, a odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: 110 Pn-3487/2016-18 od 16. ožujka 2018., 9. ožujka 2020.,

presudio je

Žalba tužitelja prihvaća se kao osnovana te se prvostupanjska presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: 110 Pn-3487/2016-18 od 16. ožujka 2018., preinačuje i sudi:

Nalaže se tuženoj M. S. isplatiti tužitelju M. P. iznos od 8.000,00 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 13. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po godišnjoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, te od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotne poena, kao i da mu isplati parnični trošak u iznosu od 3.281,25 kuna s pripadajućom zateznom kamatom koji na taj iznos teče od 17. ožujka 2018. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotne poena, a sve u roku od 15 dana.

Nalaže se tuženoj isplatiti tužitelju trošak žalbe u iznosu od 1.771,87 kuna.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku M. S. isplatiti tužitelju M. P. iznos od 8.000,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. srpnja 2011. godine do isplate po stopi propisanoj čl.29.st.2. ZOO-a za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

2. Nalaže se tuženiku M. S. naknaditi tužitelju M. P. parnični trošak ovog postupka sa zakonskim zateznim kamatama u skladu s čl.29. st.2. ZOO-a za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena tekućim na iznos troška od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, a sve u roku od 15 dana."

Naloženo je tužitelju naknaditi tuženoj parnični trošak u iznosu od 4.921,88 kuna u roku od 8 dana.

Tužitelj je po punomoćniku u zakonskom roku podnio žalbu protiv navedene presude zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14. – nastavno: ZPP).

Predlaže da drugostupanjski sud usvoji žalbu kao osnovanu te preinači pobijanu presudu u smislu žalbenih navoda, ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije izjavljen.

Žalba tužitelja je osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom štete u iznosu od 8.000,00 kuna koji iznos je tužitelj predao tuženoj kao odvjetnici na ime naknade za izradu ustavne tužbe, a koju ustavnu tužbu je tužena podnijela izvan zakonskog roka uslijed čega je ustavna tužba odbačena.

U postupku pred prvostupanjskim sudom utvrđeno je:

- da je tužitelj u uredu tužene dana 1. srpnja 2011. dogovorio da mu ona kao odvjetnica napiše ustavnu tužbu protiv presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-x-291/11 od 21. travnja 2011., kojom prilikom je ugovorena nagrada tuženoj u iznosu od 8.000,00 kuna (sastav Ustavne tužbe i proučavanje spisa), a koji iznos je plaćen 12. srpnja 2011.;
- da je tužena navedenu tužbu predala Ustavnom sudu 15. srpnja 2011. dok je rok za predaju ustavne tužbe istekao 11. srpnja 2011., iz kojeg razloga je ustavna tužba odbačena kao nepravodobna;
- da je tužitelj u uredu tužene potpisao izjavu u kojoj navodi da je presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-x-291/11 od 21. travnja 2011. od odvjetnice koja ga je prethodno zastupala primio 16. lipnja 2011. , te da je od tužene kao odvjetnice upozoren da je rok za podnošenje ustavne tužbe 16. srpnja 2011.

Na osnovu utvrđenog prvostupanjski sud zaključuje da je tužena osnovano smatrala da je ustavnu tužbu podnijela u roku, te da ne postoji odgovornost tužene za nastalu štetu, pa je odbio tužbeni zahtjev tužitelja.

U postupku po žalbi kao i postupku pred prvostupanjskim sudom nije sporno da je tužena propustila podnijeti ustavnu tužbu u roku uslijed čega je za tužitelja nastala šteta u iznosu od 8.000,00 kuna, nego je sporna odgovornost tužene za nastalu štetu.

Tuženik žalbom osporava prvostupanjsku presudu te u bitnom ističe da je pogrešno shvaćanje prvostupanjskog suda kako je tužena osnovano smatrala da je ustavna tužba podnesena u roku s obzirom da je tužitelj tvrdio da je presudu Vrhovnog suda primio 16.lipnja 2011., pa da je rok za podnošenje ustavne tužbe isticao 16. srpnja 2011. , slijedom čega bi ustavna tužba podnesena 15. srpnja 2011. bila podnesena u roku. Smatra da je irelevantno kada je tužitelj od strane bivše punomoćnice obaviješten o odluci Vrhovnog suda, već je relevantno kada je ondašnja punomoćnica tužitelja zaprimila navedenu odluku, a što je tužena kao odvjetnica morala znati, te da nije postupala s pažnjom dobrog stručnjaka u smislu odredbe članka 10. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima.

Razmatrajući pobijanu presudu i postupak koji joj je prethodio te navode tuženika iznesene u žalbi, ovaj sud smatra kako ta odluka nema nedostataka zbog kojih se ne može valjano pravno ispitati niti su njome povrijeđene odredbe parničnog postupka na koje ovaj sud sukladno članku 365. stavak 2. ZPP-a pazi po službenoj dužnosti.

Ovaj sud nije našao niti da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može valjano pravno ispitati, da je izreka nerazumljiva , niti da proturječi razlozima presude u obrazloženju , kao ni da je u suprotnosti sa sadržajem spisa, tako da nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a , a kako neosnovano u žalbi navodi tuženik.

Nasuprot tome odbivši tužbeni zahtjev prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo.

Člankom 10. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine broj: 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, 35/05, 41/08, 125/11,) propisano je da sudionik u obveznom odnosu dužan je u ispunjavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).

Prema stavu ovoga suda tužena kao odvjetnica morala je znati kako je za rok za podnošenje ustavne tužbe irelevantno kada je tužitelj kao stranka od stane prethodne punomoćnice obaviješten o primitku odluke Vrhovnog suda, nego da rok za podnošenje ustavne tužbe počinje teći od dana dostave punomoćniku, a što je tužena mogla utvrditi uvidom u predmetni spis, što je i bila njena obveza i za što je između ostalog i primila naknadu.

Naime, izjava koju je potpisao tužitelj u uredu tužene u kojoj ga tužena upozorava kako rok za podnošenje ustavne tužbe ističe 16. srpnja 2011. jer je tuženik od prethodne odvjetnice primio presudu Vrhovnog suda 16,. lipnja 2011. , za utvrđivanje roka za podnošenje tužbe potpuno je irelevantna. Tužena kao odvjetnica morala je znati da je za utvrđivanje vremena prijema presude Vrhovnog suda jedino mjerodavno kada je prethodna punomoćnica primila presudu, a što se može utvrditi samo iz dostavnice u spisu.

Dakle, kod određivanja roka za podnošenje ustavne tužbe, odnosno u ispunjenju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti tužena nije postupila prema pravilima struke, odnosno postupila je protivno odredbi članka 10. stavak 2. ZOO-a, a čime je pričinila štetu tužitelju i to u iznosu od 8.000,00 kuna , a koji iznos joj je tužitelj dao na ime naknade za sastav ustavne tužbe, koju tužbu je tužena nesporno izjavila nakon proteka roka , uslijed čega je ustavna tužba odbačena.

Stoga je pravilnom primjenom materijalnog prava odredbe članka 1045. stavak 1. ZOO-a valjalo tužbeni zahtjev usvojiti.

O kamatnoj stopi odlučeno je primjenom odredbi članka 1086. i članka 29. stavak 2. ZOO-a.

Slijedom navedenog kako je prvostupanjski sud odbivši tužbeni zahtjev pogrešno primijenio materijalno pravo, valjalo je žalbu tužitelja prihvatiti kao osnovanu te primjenom odredbe članka 373. točka 3. ZPP-a preinačiti prvostupanjsku presudu a na način kao u izreci ove presude.

O parničnom trošku odlučeno je temeljem odredbe članka 166. stavak 2. ZPP-a u vezi s odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. stavak 1. ZPP-a.

Primjenjuje se Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, u nastavku teksta: Tarifa)

Tužitelju se priznaje trošak za sastav tužbe u iznosu od 750,00 kuna (Tbr. 7 točka 1. Tarife), trošak za sastav obrazloženog podnesaka od 16. siječnja 2017. u iznosu od 750,00 kuna (Tbr. 8 točka 1. Tarife), trošak za zastupanje na ročištima od 2. svibnja 2017. i 6. veljače 2018. , za svako po 750,00 kuna (Tbr. 9 točka 1. Tarife); trošak za zastupanje na ročištu 6. studenoga 2017. iznos od 375,00 kuna (Tbr. 9. točka 2. Tarife), na koje iznose se dodaje PDV od 25 % - 656,25 kuna. Dakle, tužitelju se dosuđuje trošak u iznosu od 3.281,25 kuna. Na navedeni iznos dosuđena je i pripadajuća zatezna kamata, a prema zahtjevu tužitelja.

Kako je tužitelj uspio sa žalbom u cijelosti priznaje mu se trošak za sastav žalbe u iznosu od 937,50 kuna(Tbr. 10. točka 1. Tarife), na koji iznos se dodaje trošak PDV-a od 234,37 kuna, te trošak zatražene pristojbe na žalbu u iznosu od 600,00 kuna što sveukupno iznosi 1.771,87 kuna.

Vukovar, 9. ožujka 2020.

SUDAC:
Vesna Vrkić Perak, v.r.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
Jelka Gavrić